

Skarga wniesiona w dniu 3 października 2007 r. — Petrilli przeciwko Komisji**(Sprawa F-98/07)**

(2007/C 297/96)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Nicole Petrilli (Sint Stevens Woluwe, Belgia)
(przedstawiciel: J. L. Lodomez, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie dopuszczalności i zasadności niniejszej skargi o stwierdzenie nieważności;
- stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 20 lipca 2007 r., którą organ powołujący oddalił żądanie skarżącej, na podstawie art. 90 ust. 1 Regulaminu pracowniczego urzędników Wspólnot Europejskich (zwanego „regulaminem pracowniczym”), odnowienia jej umowy o pracę z DG „Badania” Komisji;
- stwierdzenie nieważności ewentualnej decyzji, którą Komisja mogła wydać w przedmiocie zażalenia wniesionego przez skarżącą równoległe z niniejszą skargą i ze skargą o zawieszenie skutków prawnych decyzji organu powołującego z dnia 20 lipca 2007 r.;
- stwierdzenie dopuszczalności i zasadności niniejszej skargi o odszkodowanie i zadośćuczynienie;
- nakazanie Komisji umożliwienia skarżącej powrotu na zajmowane dotychczas stanowisko pracownika kontraktowego wydziału „T2” DG „Badania” na okres 18 miesięcy; przy jednoczesnym wyznaczeniu Komisji kary w wysokości 1 000 EUR za każdy dzień zwłoki;
- zasądzenie od Komisji na rzecz skarżącej, tytułem naprawienia szkody spowodowanej przez utratę wynagrodzenia będącą konsekwencją odmowy przedłużenia jej umowy o pracę, kwoty odpowiadającej wynagrodzeniu, które skarżącą otrzymałaby gdyby mogła była kontynuować wykonywanie umowy o pracę w charakterze pracownika kontraktowego do czasu upływu 3 lat;
- zobowiązanie Komisji do naprawienia dodatkowej szkody poniesionej przez skarżącą w następstwie utraty szansy uzyskania umowy na czas nieokreślony z przyszłą Agencją Wykonawczą ds. Badań (REA), będącej konsekwencją braku odnowienia ww. umowy, odmowy możliwości zakończenia przez skarżącą jej misji w Komisji oraz pogłębienia jej

doświadczenia zawodowego w ramach kontynuowania tej misji;

- zasądzenie od Komisji na rzecz skarżącej, tytułem naprawienia krzywdy spowodowanej przez decyzję odmawiającą odnowienia jej umowy o pracę, kwoty według uznania Sądu, prowizorycznie określonej na 1 EUR, z wyraźnym zastrzeżeniem podwyższenia jej wysokości w trakcie postępowania;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu skargi skarżąca podnosi cztery zarzuty, z których pierwszy dotyczy naruszenia zasady legalności i art. 88 Warunków zatrudnienia innych pracowników Wspólnot Europejskich (WZIP). Skarżąca twierdzi, że decyzja o odmowie odnowienia jej umowy o pracę w charakterze pracownika kontraktowego, wydana na podstawie decyzji Komisji z dnia 28 kwietnia 2004 r. w sprawie maksymalnego czasu zatrudnienia niestałego personelu w służbie Komisji, uniemożliwia wywołanie przez art. 88 WZIP skutku polegającego na umożliwieniu odnowienia jej umowy o pracę na kolejnych 18 miesięcy. Decyzja z dnia 28 kwietnia 2004 r. jest jej zdaniem niezgodna z prawem w zakresie, w jakim ustanawia ona ograniczenia praw przyznanых przez przepisy regulaminu pracowniczego.

Zarzut drugi dotyczy naruszenia zasady dobrej administracji, obowiązku starannego działania administracji i interesu służby. Skarżąca podnosi, że zaskarżona decyzja nie uwzględnia ani jej sytuacji osobistej, ani interesu służby, ani interesu przyszłej Agencji.

Zarzut trzeci dotyczy braku dostatecznego uzasadnienia i naruszenia art. 3 b) WZIP. Skarżąca podnosi w szczególności, że automatyczna odmowa odnowienia jej umowy o pracę, jako że osiągnęła ona limit 6 lat określony w decyzji z dnia 28 kwietnia 2004 r., jest niezgodna z filozofią art. 3 b) WZIP, która jest oparta na woli zatrudniania osób na podstawie umowy o pracę na czas określony w celu wykonania zadań w wyspecjalizowanych dziedzinach, na czas niezbędny dla wykonania specyficznego zadania.

Zarzut czwarty dotyczy tego, że decyzja z dnia 28 kwietnia 2004 r. narusza dyrektywę Rady 1999/70/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. (Dz.U. L 175, str. 43), ogólne zasady europejskiego prawa pracy, prawa socjalne pracowników, a w szczególności zasadę stabilności zatrudnienia, jak również zasadę niedyskryminacji. Jeżeli chodzi o niedyskryminację skarżąca podkreśla, że limit 6 lat znajduje zastosowanie wyłącznie do pracowników kontraktowych objętych zakresem art. 3 b) ZIP, podczas gdy pracownicy objęci zakresem art. 3 a) WZIP mają możliwość uzyskania umowy na czas nieokreślony.